

[Arbejdsministeren]

allerede for to år siden dette spørgsmål i Ministerrådet under EF og fik dér sat en proces i gang, som vi håber på til sommer vil munde ud i ganske klare EF-regler, hvorefter ikke bare vi, men alle som almindelig regel i EF kan opretholde de anvendelsesforskrifter, som jeg omtalte i mit første svar, således at de sikkerhedsmæssige og sundhedsmæssige kriterier, der er fastsat i national lovgivning, ikke skal vige for de bestræbelser, som hr. Steen Folke omtalte at der udfoldes for at fjerne tekniske handelshindringer.

Jeg kan yderligere sige til hr. Steen Folke, at Danmark tilslutter sig ingen af de direktiver, der her er tale om, medmindre dette er fuldstændig krystalklart.

Steen Folke (VS):

Jeg er stadig for så vidt glad for svaret i dets ordlyd, men også stadig skeptisk over for substansen, og ministeren gik jo ikke rigtig ind på substansen i det, jeg spurgte om, heller ikke i første omgang. Kan ministeren ikke prøve at konkretisere en lille smule og ikke blot henvise til, at man regner med, at det nok skal lykkes at løse problemerne? Jeg vil gerne bede om en konkretisering af, hvordan man kan opretholde f.eks. nogle danske arbejdsmiljøregler om, at maskiner ikke må støje mere end så og så meget osv., på en måde, som ikke reelt udelukker disse maskiner fra at blive importeret til Danmark. Jeg kan ikke se andet, end at det må blive konsekvensen. Jeg mener, at ingen importører ved deres fulde fem vil importere nogle maskiner, som er uanvendelige på danske arbejdspladser, og da EF altså lægger afgørende vægt på at sikre denne frie bevægelighed af disse produkter – der må ikke lægges hindringer i vejen for deres import – kan jeg ikke se andet, end at disse danske brugsforskrifter, miljøregler, som jeg selvfølgelig mener er rimelige, og som man bør lægge afgørende vægt på, kommer til at stille sig hindrende i vejen, og at EF vil komme og sige: den går ikke, opstilling af den slags brugsforskrifter er i realiteten det, der vil hindre en fri bevægelighed af de pågældende produkter, og det er altså i modstrid med direktiverne.

Jeg vil endnu en gang bede arbejdsministeren om at konkretisere, hvordan man kan løse dette problem, og jeg skal ikke lægge

skjul på, at jeg er meget skeptisk over for det; jeg vil selvfølgelig også følge denne sag videre frem til sommeren. Men jo mere konkret arbejdsministeren kunne blive i denne omgang, jo bedre synes jeg det ville være for opklaringen af problemet.

Mølgaard (DR):

Arbejdsministerens klare angivelse af, at man ville stille krav, og at man ville fastholde krav til forskrifterne for eller egenskaberne ved sådanne støjende maskiner, var egentlig ganske tilfredsstillende. Jeg forstod, at arbejdsministeren sagde: vi vil ikke tilslutte os direktiver, der ændrer på det, og det er klare ord. Jeg vil imidlertid godt have dette uddybet, for netop vedrørende direktiver har man jo en vetoret indtil videre. Jeg vil godt spørge ministeren: kan dette løfte også forstås så klart, at regeringen under ingen omstændigheder går med til at overdrage beføjelsen til andre instanser, hvor der ikke er nogen vetoret for Danmark? Er det lige så sikkert?

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ja, vi er vist ved at komme lidt uden for spørgsmålet med det allersidste spørgsmål, der blev stillet.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg skal prøve, om jeg kan leve op til hr. Steen Folkes forventningsniveau med hensyn til det konkrete.

Der er regler fastsat i henhold til den danske arbejdsmiljølovgivning. De regler er gældende i Danmark, uanset hvilke importmuligheder der er for maskiner. Det vil selvfølgelig betyde, at hvis disse miljøregler opretholdes – og vi har sikkerhed for, at de kan opretholdes i forhold til EF, det har jeg vist svaret udtømmende på – vil det selvfølgelig betyde, at importørerne vil have meget ringe tilskyndelse til at importere disse maskiner. Og det er ikke for at diskriminere, det er ikke for at lave tekniske handelshindringer, det er alene for at sikre danske arbejdsmiljøhensyn. Det har den danske regering på mit initiativ meget klart taget stilling til i EF. Vi har fået rejst diskussionen, og vi håber og regner med, at dette vil ligge som en Rådstillende-givelse på Rådsmødet til sommer. Hvis det skulle vise sig, at vi ikke når det til sommer,